

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-487

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत
विश्वविद्यालय ग्रंथालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र... 487... विषय नीतिः
नांव- लघु पृथ्वीनामा नीतिशास्त्रम्...
लेखक/लिपीकार विष्णु राम मीसर.....
पृष्ठ... 30.....
काल संवत् 1898. पूर्ण/अपूर्ण.....

487-M

॥ प्रथमघुट्ट बाणासनीतिशास्त्रे प्रारंभ ॥

चा०
१

श्रीगणेशायनमः॥ उं पठंति सर्वशस्त्राणि दुर्लभाभाव
भेदना॥ शिरो वहति पुष्पाणि गंधं जानाति नासिका॥ १॥
प्रस्ताव सदृशं वाक्यं स्वभाव सदृशं प्रियं॥ आत्मशक्तिसमं
कोयं योजानाति संपादितः॥ २॥ भिक्षुको बालकश्चैव राजा
भार्यास्तथैव च॥ अस्ति नास्ति न जानाति देहि देहि पुनः पु
नः॥ ३॥ न मांति सफला वृक्षानमांति कुलजानराः॥ सुख
काष्टाश्च मुखाश्च न नमांति कदाचन॥ ४॥ नास्ति विद्या समो
बंधु नास्ति व्याधिसमो रिपुः॥ नास्य पत्युसमो स्नेहो ना
स्ति देवात्परं वलं॥ ५॥ जलविंदुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घ
टः॥ सहेतुः सर्वाविद्यानां धर्मस्य च यं न स्य च॥ ६॥ कामश

शिव
१

स्त्राविनोदेनकालोगधृतिधीमतां॥ असनेनचमूर्खाणांनि
द्रयाकलहेनवा॥७॥ यत्राहिंसापरोधर्मः पापिष्टस्तत्रकीदृ
शः॥ मांसहारोहितोयत्रराक्षसस्तत्रकीदृशः॥८॥ उग्रमं
कलहः कंडूद्युतंयानंपरस्त्रियः॥ निद्राव्यवायुआहारंसे
अमानंचवर्द्धते॥९॥ मूलंभुजंगैः शिखरंविहंगैः शाखापु
वंगैः कुसुमानिभृगैः॥ आवेष्टितोदुष्टजनैः समस्तैः नमु
च्यतेचंद्रनशीतलत्वं॥१०॥ शतंविहायभोक्तुमंसहस्रंस्ना
नमाचूरेत्॥ लक्षंविहायदातुमंक्रोदिंस्सत्काहरिभजेत्॥११॥
नाभिषोकोनसत्कारः सिंहस्यक्रियतेमृगैः॥ विक्रमाजि
तावित्तस्यस्वयमेवमृगंद्रता॥१२॥ दुर्जनैरुच्यमानानि

चा०
२

सम्मत्तानिप्रियाण्यपि अकालमुसुमानीवभयंसंजनयंति
च॥१३॥ विद्यामित्रंविदेशेचसुस्त्रीमित्रंगृहेतथा॥ संग्रामेच
भुजोमित्रंअंतकालेजनार्दनः॥१४॥ यादिगच्छसिमुखंलंग्रा
मेवसतिदिनत्रयं॥ अपूर्वस्यागमोनास्तिपूर्वाधीतंविनश्य
ति॥१५॥ क्षमातुल्यंतपोनास्तिनास्तिकोधसमोरिपुः॥ अ
नदानात्परंदानंनसंतोषात्परंधनं॥१६॥ अभ्रध्यायात्तृणा
ग्निश्चपराधीतंचयत्सुखं॥ अज्ञानेषुचेवैराग्यंक्षिप्रमेव
विनश्यति॥१७॥ महतांस्थानमाश्रित्यफलंकर्मानुसारिच
कंठेलग्नोमहेशस्यवातंभक्ष्यतिवासुकिः॥१८॥ शर्कराश
तभारेणानेववृक्षमुपार्जयेत्॥ पयसासिंचितोनीत्यंनानि

शिव
२

षोमधुरायते ॥ १९ ॥ पंडितो हिवरः शत्रुनमूर्खो हितकारकः ॥
वानरेण हतो राजा विप्रचोरेण रक्षितः ॥ २० ॥ शुचिर्भूमिग
तंतो यं शुचिर्नीरीपातिव्रतः ॥ शुचिः क्षेमकरो राजा संतुष्टो
ब्राह्मणो शुचिः ॥ २१ ॥ धनेषु जीवितायेषु स्त्रीषु पुत्राशने
ष्वपि ॥ अट द्याः मानवाः सर्वे यातायास्यंति यांति च ॥ २२ ॥
न माता च पिता भार्या न पुत्रान् च बांधवा ॥ यमांति कं प्रया
तस्य सुकृतं दुष्कृतं व्रजेत ॥ २३ ॥ आयुर्वित्तं गृहं धिद्रं मंत्रमो
षधमैधुनं ॥ दानमाणापमानं च न वगोप्याति कारयेत् ॥ २४ ॥
किं मुक्ताहारो हृदि मर्कटस्य मिष्टान्नपानं किमु गार्धभस्य
अंधस्य दीपं बधिरस्य गीतं मुखस्य किं धर्मकथा प्रसंग ॥ २५ ॥

चा०
२

वरं बुद्धिर्न सा विद्या विद्या बुद्धिर्गरीयसी बुद्धिहीना विन
शंतिर्यथा हि सिंहकारकाः ॥ २६ ॥ एकोदरसमुत्पन्ना एक
नक्षत्रजातकाः ॥ न भवंति समाशीला यथा वदरि कंठका
॥ २७ ॥ मातृवत्परदारेषु परद्रव्येषु लोष्टवत् ॥ आत्मवत्
सर्वभूतेषु यः पश्यति स वै समव ॥ २८ ॥ क्रोधमूलं मनस्ता
पं क्रोधसंसारबंधनं ॥ धर्मक्षयकरः क्रोधस्तस्मात् क्रो
धं परित्यजेत् ॥ २९ ॥ मनसा चिंतितं कार्यं दैवमन्यत्र चिंत
येत् ॥ राजकं त्याज्यं लाघेन शीपातो व्याघ्रभक्षितः ॥ ३० ॥
नीचाश्रयो न कर्तव्य कर्तव्यो महाश्रयः ॥ अजासिंहप्रसा
देन अरुढा गजमस्तके ॥ ३१ ॥ गीतेनादेपठे वेदे संग्रामे स

शिव
२

सुराग्रहे॥ आहारेववहारेवअष्टलज्जानकारयेत्॥३२॥ रा
कुनस्वप्नशायाश्चसामुद्रिकचिकित्सिकाः॥ ज्योतिषाणां
रुडाश्चैवकलोभवतिवानुवाः॥३३॥ नपस्नानंतपस्नानं
स्नानमिंद्रियसंयमः॥ सर्वभूतदयास्नानंजलंस्नानंतुपं
चमं॥३४॥ अनाहतःसमायातोअनापृष्टंतुभाषितं॥ पर
निंदास्मतिश्चैवकुत्सारिलघुलक्षणां॥३५॥ नपश्यातिचक्रा
मांधोजन्मांधोनैवपश्याति॥ नश्यातिमदोन्मतोअर्थीशेषा
नपश्याति॥३६॥ असंतुष्टोदिजोनष्टःसंतुष्टोप्रथिवीपतिः॥
सलज्जागलिकानद्यानिर्लज्जाचकुलांगना॥३७॥ याव
नग्रस्यतेरोगैःयावन्नोपैतिवैजरा॥ यावन्नक्षीयतेत्या

चा०
४

युस्तावद्धर्मसमाचरेत् ॥ ३८ ॥ सत्ये प्रातिष्ठितः कालो धर्मः स
त्ये प्रातिष्ठितः ॥ उदधिसत्यवाक्सेनमर्यादानापिलंघयेत् ॥ ३९ ॥
वदंति मुनयः सर्वे नानृतात्पातकं परं ॥ सत्यात्परतरं नास्ति
तस्मात्सत्यं वदाम्यहं ॥ ४० ॥ यदृष्ट्वा कृपाति तनुदुःखं च परिक्षी
यते ॥ स विज्ञेयो मनुष्याणां सर्वजन्मानि वै कृतं ॥ ४१ ॥ शृंगी
तुं बीजलौकाच यथा कर्षति शोणितम् ॥ तथा कर्षति धर्मा
ग्रं दासीवेश्या परस्त्रियः ॥ ४२ ॥ न स्यात्तु वंगंतु वंश एव म
प्यधमेः सह ॥ पयोपिशोडिनी हस्ते मदिराममते जन ॥ ४३ ॥
न विना परवादेन रमते दुर्जनो जनः ॥ काकः सर्वरसान्भुं
क्ते विना मेधं न तृप्यति ॥ ४४ ॥ परोपि हितवान्बंधुबंधुरपि

शिव
४

हितः स्वयं॥ आहितो देहजो व्याधिः हितं मरणमोषधम् ४५
उद्यमेन विनाराजनं सिद्धं तत्त्वमनोरथः॥ न हि सुप्तस्य सिं
हस्य प्राविशति मुखे मृगाः॥ ४६ स्त्रीणां दोषसहस्राणि
गुणानां त्रयमुत्तमं॥ पुत्रजन्मगृहे धर्मदपि पतिर्निनाशह
४७ भोज्यं भोजनशक्तिश्च शक्तिर्वरस्त्रियः॥ विभवो
दानशक्तिश्च नात्यस्य तपसः फलं॥ ४८ परोक्षे कार्यं हंता
रं प्रत्यक्षे प्रियवादिनं॥ वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुंभं पयोमु
खं॥ ४९ मनसा चिंतितं कार्यं वाचा नैव प्रकाशयेत्॥ मंत्रर
क्षेत्रगूढात्मा कार्यं सिद्धिश्च जायते॥ ५० खलः सर्वपमा
त्राणि परच्छिद्राणि पश्यति॥ आत्मनो विल्वमात्राणि पश्य

चा०
५

नपि न पश्यति ॥ ५१ ॥ शंदिपाणिचसंयम्य रागद्वेषविवर्जितं
समदुःखसुखः शान्तस्तत्त्वज्ञो साधुरच्यते ॥ ५२ ॥ एकेनापि
कुवृक्षेण दह्यमानेन वह्निना ॥ दह्यते तद्दहनं सर्वं कुपुत्रेण
कुलं यथा ॥ ५३ ॥ एकेनापि सुवृक्षेण वासितेन सुगंधिना ॥
वासितं तद्दहनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ५४ ॥ पुस्तकं प्रत्यया
धीतं न धीतं गुरुसन्निधौ ॥ न शोभते सभामध्ये नारगर्भा
मिव स्त्रियं ॥ ५५ ॥ उपदेशो हि मूर्खाणां प्रकोपाय न शान्तये ॥
पयपानं भुजंगानां केवलं विषवर्द्धते ॥ ५६ ॥ विभवः पूज्य
ते लोके न शरीराणि देहिनां ॥ चांडालोऽपि नरः श्रेष्ठो यस्य शिव
स्ति विपुलं धनं ॥ ५७ ॥ त्यज दुर्जनं संसर्गं भज साधुसमागमं ॥ ५८ ॥

कुरुपुण्यमहोरात्रं स्मरानित्यं न जीवितं ॥ ५८ ॥ भाग्यं फलति
सर्वत्र न विद्या न च पौरुषं ॥ समुद्रमया नाच्छाभे हरि कश्मी ह
रो विषं ॥ ५९ ॥ नारिकेल फलाकारा दृश्यं ते स जनानां जनाः ॥ अमे
य वदिराकारा वहिरेव मनोरमा ॥ ६० ॥ यस्य नास्ति स्वयं प्र
शाशास्त्रं तस्य करोति किं ॥ लोचुनाभ्यां विहीनस्य सूर्यः किं
करिष्यति ॥ ६१ ॥ दूरस्थोऽपि समीपस्य यो यस्य हृदि वर्तते
यो यस्य हृदये नास्ति समीपस्थोऽपि दूरतः ॥ ६२ ॥ आनित्या
नि शरीराणि विभवो नैव शाम्भवतः ॥ नित्यं सान्निहित्यो मृ
त्युः कर्तव्यो धर्मसंग्रहः ॥ ६३ ॥ शर्वरी क्षीपकश्चंद्रो प्रभाते
रवि क्षीपकः ॥ त्रैलोक्ये क्षीपको धर्मसु पुनः कुडक्षीपकः ॥ ६४ ॥
हस्ती आंकुशमात्रेण कसाहस्तेन वा जिनः ॥ मृगिना ल

चा०
६

कटहस्तनदेशत्यागेन दुर्जनं ॥ ६५ ॥ आनिरापोऽस्त्रियो मुखः
सर्पो राजकुलानि च ॥ निसंयत्नेन सेव्यं ते सद्यः प्राणहरा
णि षट् ॥ ६६ ॥ उथा योऽथायुजीयं ते दरिद्राणां मनोरथा ॥ वा
लवैधव्यदग्धानां कुलस्त्रीणां कुचा इव ॥ ६७ ॥ साधुरेवार्थि
भिर्योमः क्षीणवित्तोऽपि सर्वदा ॥ सुकोऽपि हि मदीमार्गः स्व
मते सलिलार्थिभिः ॥ ६८ ॥ यस्य तस्मान्नावेष्मांता दरिद्रं त
स्य वै ध्रुवं ॥ यस्य तस्माच्च विष्मांता स सुखी प्राणिनां प्रभुः ॥ ६९ ॥
सद्धिद्रोमध्यकुटिलः कर्णस्वर्णस्य भाजनं ॥ दिग्देवं निर्मलं
तेत्रं पात्रं कज्जलभस्मना ॥ ७० ॥ किंचिदाश्रयसंयोगात्तद्ध
त्तेशोभां समाध्वयि ॥ कांताविकोचिनस्तमलीमममिवो
जनं ॥ ७१ ॥ एकाक्वेव सते निसंपर्वते गंधमादने ॥ किमर्थं

शिव
६

कांचनीकार्या किमर्थं सूकरीमुखं ॥ ७२ ॥ दत्तामनेकदानानि
रत्नानि विविधानि च ॥ सुवाक्पुनर्हि संप्रोक्तं तेनाहं सूकरी
मुखः ॥ ७३ ॥ उपदेशो न दातव्यो यादृशो तादृशो नरे ॥ पश्य वा
नरमूर्खेण सुग्रहं निग्रहं कृतं ॥ ७४ ॥ हस्तपादसमायुक्तो ह
स्यंते पुरुषा कृति ॥ सीतेन खिद्यते मूढग्रहं किं नरोति च ॥ ७५ ॥
इति श्री नीतिशास्त्रसंपूर्णः ॥ पृथक् चाणख्यप्रारंभः ॥ प्रण
म्य शंकरं देवं ब्रह्माणं चाजगद्गुरुं ॥ विष्णुः प्रणम्य शिरसा
वक्ष्ये हं शास्त्रमुत्तमं ॥ १ ॥ चाणख्येन स्वयं प्रोक्तं नीतिशास्त्र
समुच्चयं ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि नराणां बुद्धिवर्द्धनं ॥ २ ॥ अतो
यो पठते शास्त्रं कीर्तिर्लोकेषु जायते ॥ कीर्तिवान् पूज्यते लोके

चा०

७

परत्रेहचमानवा॥३॥बद्धीपलितकायोपिकर्तव्यंश्रुतिसं
ग्रह॥नंतत्रधानिनोयांतियत्रयांतिवदुश्रुता॥४॥श्रुत्वाध
र्माविधानोपिश्रुत्वात्यजतिदुर्माति॥श्रुत्वाज्ञानमवाप्नोति
श्रुत्वामोक्षंतिगच्छति॥५॥यद्धृतंनविरागायनधर्मायन
शांतये॥किंतेनपठितेनापिकाकवासितमेवतत॥६॥खं
उखंडेषुपांडित्यंकरकृत्यंचमेथुनं॥भोजनंचपराधीनं
तिस्त्रःपुंसांविडंबना॥७॥पदंपदाहंपादंवाआहारेचसु
भाषितं॥मूर्खापिप्राशतांयातिनदीभिसागरोयथा॥८॥
पक्षीणांबलमाकाशंबालानांपायसंबलांबलंमूर्खस्यशिव
मौनवंतस्करस्यानृतंबलं॥९॥दुर्बलस्यबलंराजामतस्या ७

नामुदकं वलं ॥ नराणां च वलं धर्मनारीणां च पतिव्रता ॥ ११ ॥ नदी
तीरेषु ये वृक्षाया च नारी निरंकुसी ॥ मंत्रिहीन भवेद् राजा तस्य
राज्याविनशपाति ॥ १२ ॥ सेवितव्यो महावृक्षश्चाया फलसमन्वितः ॥
यदि दैवात्फलं नास्ति श्रयाया केनानिवारिता ॥ १३ ॥ गुरुश्चाया
पिताश्चायामेव श्रयाया तथैव च ॥ श्रयाराजास्तु सन्मानन ए
वं श्रयां जनगोनरा ॥ १४ ॥ इति श्री लघुचाणक्ये राजनीति
शास्त्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ आतिदानाद्दालिर्वह्नी नष्टो मान
दुर्योधनः ॥ विनष्टो रावणो लौल्या दत्ति सर्वत्र वर्जयेत् ॥ १ ॥
आतिरूपावती सीता आतिगर्वेण रावणे ॥ आतिमहाबली
रामो लंकायेन चक्षयं कृतं ॥ २ ॥ आत्मना मुखदोषेण बध्मं ते
शुकसारिका ॥ वक्रास्तनवध्मं ते मौनं सर्वार्थसाधकं ॥ ३ ॥

चा०
८

क्षमाधनगृहीतस्य दुर्जनः किंकारिष्यति॥ अत एव पूर्णितो व
निस्वयमेवोपशम्यति॥ ४॥ धर्मस्य मूलं राजानस्तपो मूलं च
ब्राह्मणं॥ ब्राह्मणाय त्रयं पूज्यं तत्र धर्मः सनातनः॥ ५॥ राज्ञा
धर्मोऽणिधर्मिष्ठपापे पापसमे समा॥ लोकास्तदनुवर्तन्ते य
था राजास्तथा प्रजा॥ ६॥ बुद्धिबोधानि शास्त्राणि नाबुधाणां
स्त्रबोधकं॥ प्रत्यक्षे च कृतं दीपे च शुहीनो न पश्यति॥ ७॥ पठ
कः पाठकश्चैव ये चात्मेशास्त्रचितका॥ सर्वं व्यसन्ति नो मूर्खा
यः क्रियावानस्य पंडिता॥ ८॥ परो यदेव कुशलादृश्यं तेव
हो नरा॥ स्वभावमनुवर्तन्ते सहस्रेषु पि दुर्लभा॥ ९॥ हतं शा
नं क्रियाहि न हतमज्ञातितो नरा॥ हतं चानोयं संसममभ
र्तारो हतास्त्रियः॥ १०॥ केचिदमायतो नष्टा केचिन्नष्टाप्र

शिव
८

मोहनः॥ केचित्ज्ञानविलोपेन केचिन्नष्टास्तुनाशिका ११॥
इति लघुचाणारखे नीतिशास्त्रोद्दितीयोऽध्यायः॥ २॥ अथ
थावेदशास्त्राणि ज्ञानं पांडित्यमन्मथा॥ अन्मथातत्पुदंशां
तं लोकां लिख्यंति चामथा॥ १॥ अग्निहोत्रफलं वेदाशील
वृत्तफलं श्रुतं॥ रतिपुत्रफलं दारादत्तभुक्तफलं धनं॥ २॥ अ
ग्निहोत्रं विना वेदा विना दानं क्रियाफलं॥ नभावेन विना
सिद्धिस्तस्माद्भावो हिकारणं॥ ३॥ अग्निहोत्रेषु विप्राणां
हृदि द्रुशो मनीषिणां॥ प्रतिमा स्वल्पबुद्धीनां सर्वत्र विजि
तात्मनां॥ ४॥ धातुपाषाणदारुणां कृत्वा भावंति वेशयेत्॥
श्रद्धाभक्तिस्तथाभ्यासस्तस्य देवो प्रसीदति॥ ५॥ न देवो

चा०
९

विद्यते कायेन पाषाणेन मृन्मये॥ भावेषु विद्यते देवस्तस्मा
द्भावो हि कारणं॥ ६॥ क्षांतितुल्यंतपो नास्ति न संतोषात्परं
सुखं॥ न च तस्मात्परोऽप्यधि न च धर्मो दयापरः॥ ७॥ क्रोधो
वैव स्वतो राजा तस्मा वैतरणी नदी॥ विद्या काम दुष्पाधेनः
संतोषो नंदनं वनं॥ ८॥ काठिभार समर्थानां किंदूरिभ्यव
सायिनां॥ कोविदेश सुविद्यानां कः परः प्रियवादिनां॥ ९॥
गुणं पृथुसिमारूपं शीलं पृथुसिमाकुलं॥ सिद्धिं पृथुसि
माविद्याभोगं प्रथुसिमाधनं॥ १०॥ गुणं भूषायते रूपं शी
लं भूषायते कुलं॥ सिद्धिं भूषायते विद्याभोगं भूषायते
धनं॥ ११॥ अगुणस्य हतं रूपं प्रशीलस्य हतं कुलं॥ असि

शिव
९

दस्यहताविद्याअभोगस्यहतंधनं॥१२॥ इति लघुचा० तति
योध्याय॥३॥ शुचिर्भूमिगतंतोयं शुचिर्नारीपातिव्रता॥
शुचिःक्षेमकरोराजासंतोषीब्राह्मणोशुचिः॥१॥ शुचि
र्भूमिगतंतोयंयत्रलेपोनाविद्यते॥ लेपस्थानंपरित्याज्य
अस्यस्थानंसदाशुचिः॥२॥ असंतुष्टादिजानष्टासंतुष्टो
महीपालका॥ सलज्जागणिकानष्टानिर्लज्जावकुलांग
ना॥३॥ दृढंविप्रसमाकीर्णदृढोराजासुधामिर्कः॥ दृढा
पातिव्रतानारीस्थूलंतणामयंदृढः॥४॥ पूर्वान्हचक्रुषिंप
श्वेतमध्यान्हेतुग्रंहसदा॥ अपरान्हधनंपश्येत्पुत्रंप
श्वेतुनित्यसाः॥५॥ मातामहोसनेयोऽग्नाग्रहकार्येषुवैसुता॥

चा०
१०

भार्यासुधर्मकालेषु नित्यमेवाविलोकयेत् ॥ ६ ॥ ऐश्वर्ये वा सवि
स्तीर्णे मसने वापि दारणे ॥ रुक्मे च पुरषो बद्धः कृतांतो नोप
नीयुमः ॥ ७ ॥ नाधिपत्यं सदा देयं भागिनियस्य मातुचित् ॥
कालेन सोऽपि दंवातिरिपुस्थाने महारिपुः ॥ ८ ॥ यस्य न शाय
ते शीलं कुलं विद्या न रस्य च ॥ कस्तेन सह विस्वासं पुमानिधे
द्विचक्षणा ॥ ९ ॥ इति लघुचा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ कावे प्रीति
स्वमांजारेः का प्रीतिरवनीयति ॥ गाणिकाभ्यश्च का प्रीतिः
का प्रीतिर्भिक्षुकेः सह ॥ १ ॥ यथा वृष्टिः समुद्रेषु भुक्तस्योपरि
भोजनं ॥ एवं प्रीतिः खलु स्यार्थे उत्पन्नार्थे विसीवति ॥ २ ॥ पु
स्तकेषु यथा विद्या परहस्तेषु यथ न ॥ उत्पन्नेषु च कार्येषु शिव
१०

नसा विद्या नतद्धनं ॥ ३ ॥ दीयते स्वच्छ हृदयेः पिंडैर्येनैव पाणि
ना ॥ माज्जिर एव वृत्तस्तु तमेव न हि षीदति ॥ ४ ॥ मागा पिश्रुत
विश्वा संममायं पूर्वमिस्मृतः ॥ चिरकाले न जीर्णोऽपि हृदये
व भुजंगमः ॥ ५ ॥ माघे वा पारिचितानि स्तु न्वंग्याः पातितौ स्त
नौ ॥ परो पिता पियो मोऽपि सकथं भार्यमश्नुतं ॥ ६ ॥ द्विजद्व
देग करं क्रूरमेकांतदारुणं ॥ खल स्यादेष्वद्वदं नो प्रकाराय
केवलं ॥ ७ ॥ पारिश्ये पाति दोषेण वर्तमानः स्वयं यथा ॥ खलस्य
सहजो दोषः ॥ प्रकाशयति वा मथा ॥ ८ ॥ खलः सर्वपमात्रा
णि परश्चिद्राणि पश्यति ॥ आत्मनो बिल्वमात्राणि पश्यन्त
पिन पश्यति ॥ ९ ॥ इति लघुवा ० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ सिंहूरु

चा०
९९

पेण राजानो व्याघ्ररूपेण मंत्रिणः॥ भृत्याश्च गृह्यरूपेण क्ष
यं यास्यंति वै प्रजाः॥ १॥ ब्रह्मस्वेन च पुष्टाणां हस्यस्वरथपा
तयः॥ संग्रामकाले सीदंति राजा ब्राह्मण भक्षणात्॥ २॥ अ
मायो पाज्जितं वित्तं दशवर्षाणि तिष्ठति॥ प्राप्ते षोडशमे
वर्षे समूलं च विनश्यति॥ ३॥ वस्त्रपादपरिध्याणि बहुक्षीरा
श्च धेनवः॥ औषधं वीर्यमाहारं यथा लभ्यंत तथा क्रियेत॥ ४॥
एकविद्याप्रधानोऽपि बहुज्ञानी भवेन्नरः॥ सुभाषितानि
वक्ष्यामि या निशास्त्रोद्धतानि च॥ ५॥ शुभाषितानां ग्रंथा
नां संचयं न करोति च॥ सर्वे प्रस्तावयन्ते षुक्तिप्रदाश्च तिदा
रुणः॥ ६॥ शरश्च कृतविद्वांश्च रूपवत्यस्य यास्त्रियः॥ यत्र

शिव
९९

यत्रगमिष्यंतितत्रतत्रकृतालया॥७॥विद्वत्संचनृपत्वंचनेवतु
त्वंकदाचन॥स्वदेशेपूज्यतेराजाविद्वान्सर्वत्रपूज्यते॥८॥
रूपवानपिमूर्खोपिगत्वाचविपुलांसर्भा॥रक्षणीयास्वकी
जीवाभार्यादुश्चारणीयथा॥९॥इतिलघुचा०पवष्टोधा
य॥६॥किंकुलेनाविशालेनाविद्याहीनेनदोहिना॥अकुली
नापिविद्वान्सदेवैरपिसपूज्यते॥१॥गुणाकुर्वन्तिदूतत्वं
दूरेपिवसतांसतां॥केतकीगंधमाघ्रायस्वयंगच्छन्तिसद्व
पदा॥२॥एकेनापिसुपुत्रेणविद्यायुक्तेनसाधुना॥कुलं
पुरुषसिंहेनचंद्रेणवप्रकाशयते॥३॥कोकिलानांस्वरो
रूपंनारिरूपंपुतिव्रता॥विद्यारूपंकुरूपानांक्षमारूपतपस्विनां॥४॥

चा०

१२

गुणेषु भूयते यत्र किमाद्यैः प्रयोजनं विक्रियं तेन धंटाभिः
गावः क्षीरविवर्जिता ॥ ५ ॥ गुणाः सर्वत्र पूज्यं ते पितृवंशोतिर
र्थकः वा सुदेवं न मस्यति व सुदेवं न ते जनोः ॥ ६ ॥ सुखार्थी सं
त्यजे द्विधा विद्यार्थी संत्यजे सुखं सुखिनस्तु कुतो विद्याकृतो
विद्यार्थिनां सुखं ॥ ७ ॥ नात्युच्ये शिखिरं वायो नातिनीचं रसा
तलं अवसायादजातीनां नातिपारं महोदधे ॥ ८ ॥ पुस्तकं प्र
त्ययाधीतं नाधीतं गुरुसन्निधौ न शोभते सभामध्ये नार
गर्भ इव स्थियः ॥ ९ ॥ मां स भक्षे सुरोपायैर्मुखेऽग्राक्षरवर्जि
तैः पशुभिः पुरुषाकारैः भाराक्रांतैर्वमेदिनी ॥ १० ॥ एकम
व्यक्षरं यस्तु गुरोः शिष्यस्तु वेदयेत् पृथिव्यां नास्ति तत्तद्रूपं

शिव

१२

यदत्वा अनृणी भवेत् ॥ ११ ॥ एकाक्षरं प्रदातारं योगुरं नेवमम
ते ॥ शुनां यो निशतंगत्वा चांशेषु प्रजायते ॥ १२ ॥ इति लघु-चा०
सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ धनवानकुलीनोऽपि कुलीनो धनवर्जितः ॥
रूपवानजातिवांसेऽपि निधनपरिभूयते ॥ १ ॥ धनहीनो न ही-
नस्तु धनकिंकस्यानिश्चलं ॥ विद्याज्ञानविहीनस्तु सहिनः स-
र्ववस्तुषु ॥ २ ॥ वयोवृद्धास्तपोवृद्धा ज्ञानवृद्धास्तथैव च ॥ सर्व-
ते धनवृद्धस्य दारे तिष्ठंति किंकराः ॥ ३ ॥ वरं हरणि मद्भूतं च
रता कामनतृणां ॥ भट्टहीनाक्षरं प्रोक्तं देहीति कृपणं वचं ॥ ४ ॥
सुखस्य दुःखस्य न कोऽपि दाता परो ददाति तिकुबुद्धिरेषा ॥
अहं करोमिति वृथाभिमानस्वकर्मसंश्रयि तोहि लोका ॥ ५ ॥

चा०

१३

विद्यायाभाजनं केचित् केचिदर्थस्य भाजनं ॥ उभयोभाजने
केचित् केचिन्मोभयभाजनं ॥ ६ ॥ पंचैतामपि स्रज्यं ते गर्भस्थे स्ये
वदेहि नः ॥ आयु कर्म श्रमा वित्तं च विद्यानिधनमेव च ॥ ७ ॥ इति
ताचित्रगुप्तेन ललाटे क्षरमालिका ॥ यथा भवति तत्सर्वं अ
स्यथान भविष्यति ॥ ८ ॥ भवितव्यं यथा येन न तद्भवति त्याग
था ॥ अस्यथा च भवेत्तस्य मनवाकायकर्मणः ॥ ९ ॥ प्रायश्च
मर्थं लभते मनुष्यो किंकारणं दैवमलं घनीयं ॥ तस्मात्तु शो
चामिना विस्मयामि युदस्मदीयं न हितत्परेषां ॥ १० ॥ वने
रणे शत्रुजलाग्निमध्ये महार्णवे पर्वतमस्तके वा ॥ सुप्तं प्र
मत्तं विषमस्थितं वारक्षंति पुण्यानि पुराकृतानि ॥ ११ ॥
इति लघुचाणोर्योराजनीतीशास्त्रं अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६६ ६६

शिव

१३

पथवृद्ध्याणां स्वप्रारंभः॥ प्रणम्य शिरसा विष्णुं त्रैलोक्यपाधि
पतिं प्रभुं॥ नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयं॥ १॥ ध
र्मोपदेशविनयकार्यकार्यप्रभाप्रभं॥ अधीते वेतथाशा
स्त्रेन राज्ञा स्यात्तितत्वतः॥ २॥ तदहं च प्रवक्ष्यामि नराणां बु
द्धिवर्द्धनं॥ येन विज्ञानमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रजायते॥ ३॥ कुमि
त्रं च कुभार्यां च कुराजानं कुमंत्रिणं॥ कुपुत्रं च कुदेशं च दूर
तः पारिवर्जयेत्॥ ४॥ कुमित्रे सौ हृदं नास्ति कुभार्यायां कु
तारतिः॥ कुराजानि भयं नित्यं कुपुत्रे सर्वतोमुखं॥ ५॥ कुमि
त्रेण भयं नित्यं कुदेशे न च जीव्यते॥ कुतः पिउं कुपुत्रेण ना
स्ति सौख्यं कुराजानि॥ ६॥ मुख्यं शिष्यापदेशे न दुष्टास्त्रिणम

चा०
१४

रणेन च विधातां संप्रयोगेण पंडितोऽपि वसीदति ॥ ७ ॥ दुष्टा
भार्या सठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः ॥ ससर्पे च गृहे वा सोम
सुरेवन संशयः ॥ ८ ॥ यस्य क्षेत्रं नदीतीरे भार्या वैवर्णे रता ॥
ससर्पे च गृहे वा सोम सुरेवन संशयः ॥ ९ ॥ आपदर्थे धनं र
क्षेद्दारां रक्षेद्भूतैरपि ॥ ग्रासं जनपदस्यार्थं आत्मार्यं पृथिवीं
त्यजेत् ॥ १० ॥ यस्मिन् देशे न सन्मानं न वृत्तिं न ववां धवा न च
विद्यागमः कश्चिदसः स्तत्र न कारयेत् ॥ ११ ॥ चतुर्लोकैर्न वा
देन तिष्ठत्येकेन पंडिता ॥ नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमायत
मं त्यजेत् ॥ १२ ॥ तत्र पुत्रनवस्तव्यं यत्र नास्ति वतुष्टयं ॥ क्षण
प्रदाता वैद्यश्चोत्तियोत्सजने नदी ॥ १३ ॥ त्यजेत् स्वामिन

शिव
१४

मत्पुंगुं अत्युग्रात्कृपणं त्यजेत ॥ कृपणाच्च विशेषस्तं तस्माच्च
कृतं न त्यजेत ॥ १४ ॥ त्यजेद्वृत्तिकं देशं वृत्तिसोपद्रवां त्यजेत ॥
कृपणं च कृतघ्नं च विशेषात्पारिवर्जयेत् ॥ १५ ॥ त्यजंति पुत्रा
णि धनैर्विहीनं पुत्राश्चारासुहृदज्जनान् ॥ तमापयंतं पु
नराश्च यांति अर्थो हि लोके पुरुषस्य बंधुः ॥ १६ ॥ पंचयत्र न वि
द्यंते न तत्र दिवसं वसेत् ॥ लोकयोत्राभयं लज्जा दक्षिणं ध
र्मशीलता ॥ १७ ॥ पंचयत्र न विद्यंते न कुर्यात्तत्र संगतिं ॥ प्रयो
गीश्रोत्रयो राजन्यवैद्यश्च पंचमः ॥ १८ ॥ शातव्याप्रक्षणे
भृत्याः बाधवा अस्स स नागमे ॥ मित्राणां पलायने भूवेभा
र्याणां विभवक्षये ॥ १९ ॥ आतुरे व्यसने प्राप्ते दुर्भिक्षे राजविग्रहे ॥

चा०

१५

राजद्वारेस्मरणेन तत्रातिष्ठन्ति आधवाः ॥२०॥ ईति वृद्धाणां
स्वप्रथमोऽध्यायः ॥१॥ अनृतं साहसं मायामूर्खत्वमविवेकता
अशौचमद्यत्नालं च स्त्रीणां दोषा स्वभावजा ॥१॥ यध्रुवाणि
परित्यज्य अध्रुवान् परिसेवते ॥ ध्रुवाणि तत्र न श्यंति अध्रु
वं च न मेव हि ॥२॥ नदीपातयते कुलं नारीपातयते कुलं ॥ ना
रीणां च नदीनां चाविष्वा संनैव कारयेत् ॥३॥ धर्मार्थकाम
मोक्षेषु यस्यैकोपिन विद्यते ॥ जन्मजन्मन्निवेदुःखं मरणं त
स्य शोभनां ॥४॥ वरयेत्कुलजां प्राज्ञो विरूपामपि कसकां ॥
रूपान्विता च नीचापि विवाहः सदृशे कुले ॥५॥ विषादस्या
मृतं ग्राह्यं प्रमेधाधृषिकां च न ॥ नीवादप्युत्तमां विद्यां स्त्री

शिव
१५

रत्नांदुकुलादपि॥६॥ स्त्रीणां द्विगुणमाहारे बुद्धिस्तस्याचतु
गुणाः॥ षड्गुणो व्यवसायश्च शक्तिश्चाष्टगुणा स्मृताः॥७॥
भोजं भोजनशक्तिश्च रातिशक्तिवरास्त्रियः॥ विभवो सनश
क्तिश्च नात्युत्पत्तयः फलं॥ ८॥ यस्य पुत्रा वशो नित्यं भार्या
धंदातुगामिनि॥ विभवे पिसु संतोष स्वर्गस्तस्य द्रुहेव हि॥
ते पुत्रा ये पितुर्भक्ता स पिता यस्तु पोषकः॥ तत मित्रं यत्र वि
श्वसं भार्या च प्रियवादिनी॥९॥ परोक्षे कार्यं हंतारं प्रत्य
क्षप्रियवादिनं॥ वर्जयेतादृशं मित्रं विषकुं भपयो मुखं॥९॥
न विश्वासं कुमित्रस्य मित्रं चापि न विश्वसेत्॥ कदाचित् कु
प्यते मित्रं सर्वं गुह्यप्रकाशयेत्॥१२॥ नदीनां च न स्त्रीणां च

चा०
१६

शृंगिणांश्च ह्यपाणिनां॥ विष्वा सो नैव कर्तव्यः स्त्रीषु राज
कुलेषु च॥ १३॥ मनसा चिंतितं कार्यं देवं चानैव प्रकाशयेत्॥
मंत्ररक्षेति गूढात्मा कार्यं सिद्धिं ज्ञायते॥ १४॥ सर्पऋतः
खलःऋतः सर्पाऋतः खलः॥ मंत्रेण साम्पते सर्पखल
केनोपशम्यति॥ १५॥ कष्टं च खलु मुषं त्वं काष्टात् कष्टं विदेश
गम्य॥ कष्टादपि कष्टतर परग्रहानि वा संपरान्नं च॥ १६॥ ई
ति वृद्धचा० द्वितीयोऽध्यायः॥ २॥ लाडयेत्यं च वर्षाणि दशव
र्षाणि ताडयेत्॥ प्राप्तेषोडशे वर्षेषु पुत्रं मित्रवदस्वरेत्॥ १॥
चालिता हि न मर्यादां मुंचति भुवि साधवः॥ सागराभिन्न
मर्यादां न च लंति हि साधवः॥ २॥ एतदर्थं कुलीनानां नृकु

शिव
१६

वीति संग्रहं आदिमधावसानेषु न ते यास्यंति विक्रिहं ॥ ३ ॥
शैले शैले न माणि कं मौक्तिके न गजे गजे साधवो न हि सर्व
त्रयं दने न वने वने ॥ ४ ॥ देशे देशे कलत्राणि देशे देशे च बांधवाः
तं देशं नैव पश्यामि यत्र भ्राता सहोदरः ॥ ५ ॥ मुषस्तु परिह
र्तव्यं प्रत्यक्षादिपदः पशु वाध्यते वाक्पशालेन सुवृक्षं कंठ
को यथा ॥ ६ ॥ पुत्रास्तु विभवे वाक्पानियो ज्ञा शततं बुधैः ॥ ना
तज्ञेषु हि संपन्ना भवंति भुवि पूज्यता ॥ ७ ॥ माता शत्रुर्पिता
शत्रुः बाळो येन न पाठिकाः ॥ शोभते सभामध्ये हं समध्ये
यथा वक्रः ॥ ८ ॥ मूढो केन च तद्वदनेन पादेनैकाक्षरेण च ॥ अ
वध्यं दिवसं कार्यं दाता धनं कर्मभिः ॥ ९ ॥ लाटनादह

चा०
१७

बोदोषाता उनाह्वोगुणाः तस्मात्पुत्रं च शिष्यं च ताडयेन्न
च लाडयेत् १० एकैनापि सुवृक्षेण पुष्पेण च सुगंधिना
आमोदितं वनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ११ एकै न वंशवृक्षे
न दाह्यमानेन वान्हेनः ज्वालिघ्नं दहनं सर्वकुपुत्रेण कुलं
तथा १२ न सुखं धनं दुःखं धर्मो दुष्टवेषसः न चा
र्थभाग्यहीनस्य औषधं न गतायुषः १३ उपसर्गोपवक्त्रे
च दुर्भिक्षं च भयावहे असाधुजनसंपर्कयः पातति स जी
वाति १४ परान्न परं वस्त्रं च परशय्या परस्त्रियः परवेश्म
नीवासश्च दूरतः परिवर्जयेत् १५ गुरवो यत्र पूज्यं ते य
त्र धानं सुचिंतितं सहतेः कलहो यत्र तत्र संकयते रमा १६ शिव
१७

न हि संसर्गदोषेण साधवो यांति विक्रियां ॥ भुजंगे विद्यमा
ने पि चंदनं न विषायते ॥ १७ ॥ शीलं ससंगुणाभ्यां संपंडितं मि
त्रसंगं हं ॥ अचोरहरणीयानि पंचानित्यधनानि च ॥ १८ ॥ इति
चुद्ध्या ॥ तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कः प्रभोक्तानि मित्राणि किं देशः
किं मम स्य च ॥ कम्प्याहं काचमेशक्तिचिंतयामि मुहुर्मुहुः ॥ १ ॥
टिके गुणितेशास्त्रितथा सर्वकलेषु च ॥ धर्मार्थकाममोक्षे
षु सर्वत्र कुशलो वदेत् ॥ २ ॥ शोको नाशयते प्रज्ञां शोको नाश
यते श्रुतं ॥ शोको नाशयते धर्मं नास्ति शोकसमोरिपुः ॥ ३ ॥
निद्रा तात कुतस्तेषां चोर एणः आधिपीडिताः ॥ अवधेय
कलित्राणां येषां मे कृतवोरिणः ॥ ४ ॥ यद्यपि भवती रूपो

चा०
१८

हीनो भस्मांगो वस्त्रहीनश्च तद्यपि सभामध्ये शोभवति वि
द्याधिकपुरुषः ॥ ५ ॥ हं सो न भाति बालो भोजकचंद्रमध्ये गोमा
यसं उलगतो न विभाति सिंह जात्या निभाति तुरगः खरयू
थमध्ये विद्यानिभाति पुरुषेषु निरक्षरेषु ॥ ६ ॥ दुर्जयो द्विदं
शरीरकुलीनां संघतं ज्वरी नवान्नचाप्यतीसारं च क्षुरोगे
च मैथुनं ॥ ७ ॥ आयामकः फनाशायवातनाशायमर्दनं स्ना
नं वै पित्तनाशाय ज्वरनाशाय लंघनं ॥ ८ ॥ जनेता चोपनेता
द्ययस्तु विद्याप्रयच्छति अन्नादाता भयत्राता पुंचैते पित
रस्मृताः ॥ ९ ॥ यथा चतुर्भिर्जनकं परिक्षिते निघर्षणः ॥ छे
दनतापताडनैः ॥ तथा चतुर्भिः पुरुषः परिक्षिते न शीलेन
कर्मणां ॥ १० ॥ अग्निदाहान्नमेदुः खनचताडनछेदनैः ॥

शिव
१८

एतदेवमहादुःखं गुजाभिसहतो लनैः ॥ ११ ॥ गुरुरग्निर्दिजा
तीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुरः ॥ पुतिरेव गुरुरस्त्रीणां सर्वस्याम्या
गतो गुरुरः ॥ १२ ॥ उत्तमस्यापि वर्णस्य नीचोऽपि यद्भागता वा
लोवायदिवावृद्धः सर्वस्याभागतो गुरुरः ॥ १३ ॥ चौरौ वा ष्वथ
चांडालः शत्रुर्वापि तया तक्रः ॥ प्रागतो वैश्वदेवांते सोऽतिथि
स्वर्गसंक्रमः ॥ १४ ॥ पार्थिवस्य तु वक्ष्यामि भट्यानां वैवलक्ष
णं ॥ यत्नसंबद्धं ते राज्ञ्यं कोशागरस्तथा भवेत् ॥ वेदवेदांगतत्वं
ज्ञात्वा जपहोमपरायणः ॥ आशिर्वादपरो नित्यं पंचराजपुरो
हितः ॥ १५ ॥ प्रवीणः कुशलो दक्षः परपक्षोऽपलक्षकः ॥ धरी
यथोक्तवादी च एषः दूतो विधीयते ॥ १६ ॥ पितृपितामहो द
क्षः शास्त्रज्ञो मिष्टवाचकः ॥ शौचमुक्तोऽथ भक्तश्च सूर्य

चा०
१९

कारः स उच्यते ॥ १८ ॥ ययुर्वेदकृताभ्याससर्वत्रप्रियदर्शनः ॥
गुणैः युक्तश्च तत्त्वज्ञोऽभवाध्यक्षो विधीयते ॥ १९ ॥ इति च कृत्वा
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ आह मया द्रियैर्भुक्तं परिक्षीणाभवांध
नेः ॥ गोभिश्च नरशार्दूलवाजपेयफलं भवेत् ॥ १ ॥ मेधावीवा
स्वतिप्राज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ सर्वत्र कृतमेकापि पृथुः
चेलैस्तक्रो भ्रुवः ॥ २ ॥ संगतिः श्रेयसी पुंसां सुपक्षे च विप
क्षके ॥ केतुष्वैरपारिभ्रष्टाः न प्ररोहंति तदुदाः ॥ ३ ॥ वरं नरा
ज्यं न कुराजराज्यं वरं न मित्रं न कुमित्रमित्रं ॥ वरं न दाराजन
कुशरदारा वरं न शिष्यो न कुशिष्यशिष्यो ॥ ४ ॥ कुराज्यरा
ज्येन कृतः प्रजासुखं कुमित्रमित्रेण कृतश्चानिर्वृत्तिः ॥ कु

शिव
१९

दारसरेणकुतोग्रहेरति कुशिष्यमध्यापयतोयशः॥५॥ सिं
 हादेकं वकादेकं सिंक्षोचत्वारिकुर्कटात॥ वायशात्पंचशिखे
 तेषुटस्वनस्त्रीणिगर्द्भात॥६॥ प्रभूतकाममल्यंवायोतरः
 कर्तमिच्छति॥ नसरेणततः कुर्यात्तसिंहश्चेकपदंयथा॥७॥
 इंद्रियाणि तु संयम्यवाक्पवत्पंडितंनरः॥ देशकालप्रयोगे
 नसर्वकार्याणि साधयेत्॥८॥ प्रागुत्थानंचयुद्धंचसंविभा
 गंचबंधुषु॥ श्रियमावृम्पभुंजीतशिखोचत्वारिकुर्कटात॥९॥
 गूढमेथुनधासंचकालेचालयसंग्रहः॥ अप्रमत्तमावि
 श्वासंपंचशिखेचवायसात॥१०॥ बहुशीस्वल्पसंतुष्टु
 न्निद्रोलघुचेतसः॥ स्वामिभक्तश्चशरश्चयुडेतेस्वानतेगुणात

चा०
२०

सुखतोद्धारं च शीतोष्मं न च विंदति ॥ संतुष्टश्च भवेन्नित्यं श्री
णि सितरासभात ॥ १२ ॥ एतानि विशाल्य दानि मयि रिष्यंति मा
नवः ॥ तेजयंति रिपून् सर्वान् अजेयाश्च भवन्ति ते ॥ १३ ॥ अर्थ
नाशं मनस्तापं ग्रहे दुश्चरितानि च ॥ मानं चैवापमानं च म
तिमान् प्रकाशयेत् ॥ १४ ॥ इति वृद्ध्या ० पंचमोऽध्यायः ॥ द्वौ वि
प्रो द्वौ चाग्नी च दंपत्यो नृपभृत्ययोः ॥ अंतरालेन गंतव्यं हल
स्य वृषभस्य च ॥ १ ॥ हस्तौ हस्त सहस्रेण शतहस्तेन वाजिनां
ष्टांगिणो दशहस्तेन खड्गहस्तेन दुर्जनं ॥ २ ॥ धनधान्यप्रयो
गेषु विद्यासंग्रहणेषु च ॥ आहारैश्च वहारैश्च युक्तं उज्जा
सुखी भवेत् ॥ ३ ॥ सिद्धमंत्रोपधंधमंग्रहक्षुद्रं च मेथुनं ॥

शिव
२०

कुभुक्तं कुश्रुतं मर्ममातिमान्प्रकाशयेत् ॥ ४ ॥ संतुष्टस्यानिरी
हस्ययत्सुखं शान्तिचेतसः ॥ कुतस्ते धनलुब्धस्य द्रुतश्च तत्
श्रमभावतः ॥ ५ ॥ यत्रोदकं तत्र पतंति हिंसाः तथैव श्रुत्वां परि
वर्जयंति ॥ पूर्णं सरास्ते च समाश्रयंति हंसस्य तुल्यं सुरस्य
भाग्यं ॥ ६ ॥ नास्य तं शलेर्भाव्यं - - - - - ॥ शरजा
स्तत्र छिद्यंते कुज्वास्तिष्ठंति पादया ॥ ७ ॥ नास्य तं मदुनाभा
व्यं मदुः सर्वत्र बध्यते ॥ आसारं कुंदजीहृष्टाश्चेत्तु कोपिन
शक्यते ॥ ८ ॥ उपार्जितानां वित्तानां सांगं एवं हि कारणं ॥
तज्जगोदरसंस्थानां परिवाह इवांभसां ॥ ९ ॥ यस्यार्थास्त
स्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बांधवाः ॥ यस्यार्थः स पुमान्

चा०
२१

लोके यस्यार्थः सच जीवाति ॥ १० ॥ अर्थादानविहीनश्च परसस्या
ल्यमेधसः ॥ उच्छिद्यंते क्रिया सर्वा ग्रीष्मो कुशरितो यथा ॥ ११ ॥
अर्थासर्वत्र पूज्यं ते न शरीराणि देहिनां ॥ चांडालोऽपि न रश्मे
द्यो यस्य स्ति विपुलं धनं ॥ १२ ॥ इति वृद्धचा० षष्ठमोऽध्यायः ॥ ६ ॥
जितं कुसंच दारिद्र्यं गोभिरभ्यागतो जितः ॥ जिता धनवता
दारा वस्त्रशाले समाजितः ॥ १ ॥ वाल्मीकिं मधुना कंच शुक्र
पक्षे तु चंद्रमाः ॥ राजद्रव्यं च मोक्षं च स्तोके स्तोके च वर्द्धते ॥ २ ॥
शानैरर्थं शानैर्विद्या शानैः पर्वतमारुहेत ॥ शानैः कामं च
मोक्षं च पुंचैः तानि शानैः शानैः ॥ ३ ॥ इदमेव हीपां दित्यं ये
नार्थो वर्द्धते सदा ॥ अयमेव हि परो धर्मो नित्यं सर्वसमाश्रयेत् ॥ ४ ॥

त्यज दुर्जन संसर्ग भज साध समागमं कुरु पुण्यमहो रत्नं
स्मरान्ति त्वमते ल्यना ॥ ५ ॥ जट रश्म तपस्वी च शरश्मो विदु
तवृणाः ॥ मद्यपस्त्री सती राजन् तटप्यंति कदाचितः ॥ ६ ॥
स्त्री विनश्यति गर्वेन तपः क्रोधेन विनश्यति गावो दं प्र
चारेण मानवो लोभे लिप्यया ॥ ७ ॥ यस्य भार्या अचिर्दक्षा
भर्तारमनुगामिनी ॥ नित्यं मधुरभाषा च स स्त्री वै हरते म
नु ८ ॥ यस्य भार्या विरूपाक्षी कश्मला कडालि प्रिया ॥ उत्त
राक्षरवादी च सुखं तस्य न विद्यते ॥ ९ ॥ पुत्रिणी च पाति प्रा
णा स फलं तस्य जीवनं १० ॥ सद्भावेन हितुष्यंति देवाः सत्यु
रुषा गताः ॥ अमेवैवार्थं दानेन वा कूप्रदानेन पंडिताः ॥ ११ ॥

चा०

२२

इति वृद्ध्या० सप्तमोऽध्यायः॥ ७॥ उत्तमं प्रणिपातेन शरं भेदेन
योजयेत्॥ नीचमल्पप्रदानेन समं शक्त्या पराक्रमं॥ १॥ नाग्नि
स्तृप्यति काष्ठे मनदीभिनमहोदधिः॥ नातकः सर्वभूतैश्च न
पुंभिर्वामलोचना॥ २॥ महतां प्रार्थिनायागे विपत्तिरपिशो
भने दंतहीनो हि नागानां म्हाघो गिरिवदारणे॥ ३॥ अपुत्र
स्य गतिनास्ति स्वर्गो नैव नैव च॥ तस्मात्पुत्रमुखं दृष्ट्वा स्व
र्गं गच्छंति मानवाः॥ ४॥ अपुत्रस्य गृहं शमदिशा शममवां
थवेः॥ मुखस्य हृदयं मम सर्वं शमं दारिद्र्यता॥ ५॥ नास्ति के
रफलाकारादृश्यं ते केपि पुरुषा॥ अमेव वदिराकारा बाह्य
तो वै मनोरमाः॥ ६॥ अस्य पुत्रान् विद्वान्सौ न शरो न च पंडितः॥ शिव

अंधकारं कुलंतस्य नष्टचंद्राणां सर्वशः ॥ ७ ॥ सर्वशो दीपकश्च
द्रः प्रभाते रावि दीपकः ॥ एकेनपि सपुत्रेणासिंहो स्वपति
निर्भयः ॥ ८ ॥ सहैव दशाभिः पुत्रेभ्यो रं वहाति युगदभिः ॥ किं
जातेर्वहभिर्पुत्रैर्लोकसंतापकारकैः ॥ ९ ॥ वरमेककुलं
वीर्यं विश्वमेते कुलं ॥ १० ॥ यस्मिन् जीवति जीवंति दृष्टमि
त्राणि बांधवाः ॥ स फलं जीवत तस्य आत्मार्थे को न जीवति
॥ ११ ॥ पशुकोपि हि जीवंति केवलं स्वोदरं भरा ॥ सर्वपुनर्भव
ति श्लाघ्याः यः परार्थे स जीवति ॥ १२ ॥ स जीवति गुणाय
स्य यस्य धर्मस्य जीवति ॥ गुणधर्मविहीनश्च निष्फलं त
स्य जीवतं ॥ १३ ॥ वाणी रसवती यस्या भाषा रूपती सति ॥

चा०
२३

लक्ष्मीस्त्रागाययस्योच्चैः सप्रलं तस्य जीवितं ॥ १४ ॥ दृष्टमाना
सुतीत्रेणानीचापरमस्मग्निना ॥ असकास्तत्पदं गंतुं ततो नि
द्राप्रकुर्वते ॥ १५ ॥ तुरगैश्च जिता गावाः कुलस्त्रीचपरस्त्रिया
गांधर्वेण जिता वेदा पुत्रो यो मा त्रिणा जिता ॥ १६ ॥ अग्निहो
त्रफलं वेदादासीव्रतफलं श्रुतं ॥ रतिपुत्रफलानां यः दत्तमु
क्तफलं धनं ॥ १७ ॥ इति वृद्धचा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ तद्भोजनं
याद्विजमुक्तशेषं प्रज्ञाचसायलकरोति पापां ॥ तत्सोहृदं
यत्क्रियते पुराक्षं दंभैर्विनायः क्रियते स धर्मः ॥ १ ॥ काले
नरिपुणा संधिः काले मपि विपर्ययः ॥ कार्यं कारणा मा
श्रित्य कालं क्षयति पंडिताः ॥ २ ॥ कालं सजतिना कालं च

शिव
२३

सुःकपक्षेतुचंद्रमाः॥ अतिकालः संहतिप्रजाः कालः सुप्रे
षुजागर्तिका लोहिदुरतिक्रमः॥ ३॥ काले देवा विनस्यंति का
ले वा सुरपुत्रगाः॥ मरेंद्रा सर्वजीवाश्च काले सर्वं विनश्यति
॥ ४॥ कालो ग्रसति भूतामि कालः कालतयं जगत॥ तान यो
गसमाभ्यासे कालो रक्षति सर्वदा॥ ५॥ आधितस्यार्थही
नश्च देशांतरगतस्य च॥ नरस्य शोकं तस्य सुहृदश्च न मो
षधौ॥ ६॥ नित्यं स्नाना सुगंधी चानित्यं च प्रियवादिनी॥ अ
व्यासी सत्यभाषा च देवता सानुमानुषी॥ ७॥ सततं मानु
षगावो सततं धर्मवत्सला॥ सततं च दया युक्ता सततं र
तिगामिनी॥ ८॥ भर्तारं सततं भक्ता सततं भक्तभोजना॥

पा०
२४

ईकायातत्कृतायांचसर्वसौभाग्यवर्द्धनं॥९॥यास्वकांतंपरि
त्यज्यअमम्वरमतेविटं॥चिकित्सकस्येववृतास्वरिणीसा
प्रकीर्तिता॥१०॥इतिबृद्ध्या०नवमोऽध्यायः॥९॥वाजिवाहन
लोहानांकाष्ठपाषाणवाससां॥नारीपुरुषतोयानांअंतरं
बृहअंतरं॥१॥गणेषुबृहतांयत्रनिर्गुलैःकिंप्रयोजनं॥वि
क्रियंतेनघंटाभिःगावःक्षीराविवर्जिता॥२॥पंडिताश्चगु
णानपश्येत्मुखोदेवाश्चकेवलान्॥तस्माविमूर्षसहस्र
णप्राप्तयेकोनलभ्यते॥३॥प्राप्तयुक्तशरीरस्यकिंकुरिष्य
तिशत्रवः॥धूम्रोपानहयुक्तस्ययथावेकारधारया॥४॥
अशक्यंनारभेत्प्रातःअकार्यंनैवचिंतयेत्॥असह्यंनैव

शिव
२४

वक्तुमं अलस्यं पारिवर्जयेत् ॥ ५ ॥ आलस्यं कृतकिते स्नेहं अ
 नृतं प्राणघातमं ॥ इतमघपरस्त्री च दूरतः पारिवर्जयेत् ॥ ६ ॥
 कुदेशं च कुमित्रं च कुसंबंधं कुसौहृदं ॥ अश्वसुभोगजो मत्तो
 गावः प्रथमसूतिका ॥ ७ ॥ अंतः पुरगतो राजा वर्जनीयाश्च
 दूरतः ॥ महामघाः प्रतरणं महापुरुषविग्रहं ॥ ८ ॥ महाजन
 विरोधच दूरतः पारिवर्जयेत् ॥ ९ ॥ स्थूलरोमावलीमर्दः कंभा
 च बहुभाषिणी ॥ राजा मित्रं कुमित्रं च दूरतः पारिवर्जयेत् ॥ १० ॥
 शोकारतिपारित्राणं प्रीतिविश्रमराजं ॥ केन रत्नमिदं
 अष्टमित्रमित्यद्वयक्षरं ॥ ११ ॥ इति वृद्ध्या ० दशमोऽध्यायः १०
 दुर्जयेदुष्टसंसर्गमारिष्टस्य च दर्शनं ॥ विवाहं सह मित्रेभ्य

चा०
२५

दूरतः परिवर्जयेत् ॥ १ ॥ अनाभ्यासे विषं शास्त्रं अजीर्णो विष
भोजनं ॥ विषं गोक्षीदरिद्रस्य वृद्धस्य तृणी विषं ॥ २ ॥ एका
लसमुत्पन्नाश्चैकनक्षत्रजातकाः ॥ न भवंति समास्ते वै य
था वदरि कंठकाः ॥ ३ ॥ राजा कुलवधू विप्रा योगी च मंत्री ए
स्तथा ॥ स्थानभ्रष्टान् शोभंते दंतोक्ते शानखानराः ॥ ४ ॥ पुं
फलानि पत्राणि राजा हंसतुरंगमाः ॥ स्थानभ्रष्टान् शोभं
ते सिंहसत्यपुरुषा गजाः ॥ ५ ॥ पूर्वदत्ता च या विद्या पूर्वदत्ता च
यद्धनम् ॥ पूर्वदत्ता च या गावः अग्रे धावाति धावाति ॥ ६ ॥ ददा
ति प्रातिगृह्णाति गृह्णमाखाति पृच्छति ॥ भुङ्क्ते भोजयते च
वर्षाद्विषं प्राति लक्षणं ॥ ७ ॥ इति वृद्धचा० एकादशोऽध्यायः ११

शिव
२५

राज्ञोऽग्निरिपुसपाणां दुष्टास्त्रीवृषभृंगिणां नदीनां च न
स्त्रीनां च विश्वासं नैव कारयेत् ॥ १ ॥ राजा वैश्यायमावन्निप्रा
घृणावाडयाचकः परदुःखं न जानाति अष्टमाग्रामकट
कः ॥ २ ॥ सुकुले योजयेत्कं मापुत्रं विधातियोजयेत् अस
नं योजयेत् शत्रुं मित्रं धर्मं न योजयेत् ॥ ३ ॥ विश्वासं कपि
लेशरेहृस्मै नैवानुब्राह्मणे न हृस्मै सर्पे विश्वासं स्त्री च
स्त्रिभुवि विश्वसेत् ॥ ४ ॥ यदि धेदिपुलं प्रीतिं शीणि तन्न का
रयेत् ॥ अवारं अवहारं च परोक्षे दूरदर्शने ॥ ५ ॥ पापानि
वारयति योजयेत् हिताय गुह्यं निगूढं तिगुणान् प्रकटी
करोति ॥ आयुः कृतं च न जहाति देशाति काले सन्मित्रलक्ष

पा०
२६

एगमिदं प्रदाति संतः ॥ ६ ॥ आदौ तन्वी बृहन्मध्ये विस्तारेण पदे
पदे ॥ जायते न निवृत्ते न सतां मैत्री सारि त्समा ॥ ७ ॥ सर्वा नासे
समुत्पन्ने अर्द्धं यजति पंडिताः ॥ अर्द्धेन कुरते राज्यं सर्वनाशो
हि मूर्खतः ॥ ८ ॥ शीघ्रं मनसो त्वं कस्य संपद्यते महत ॥ दे
वा यत्तज्जगत्सर्वं तस्मात्संतोषमाश्रयेत् ॥ ९ ॥ यथा धेनु सह
स्त्रेषु वत्सो विंदति मातरं ॥ यथा पुरा कृतं कर्म कर्तारमनुधा
वति ॥ १० ॥ इति वृद्धचा० द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ प्रतिजन्म पदम्
स्तदानमभ्युपनतपः ॥ तेनैवाभ्यासयोगे मतथैवाभ्यासते
पुनः ॥ १ ॥ वरं पूर्वत दुर्गेषु भ्रातं वनचरे सह ॥ न मूर्खजनसं
पर्कं सुरेन्द्रभुवनेष्वपि ॥ २ ॥ धर्मः प्राणिदया सत्यं क्षांतिश्च

शिव
२६

वसाहिष्णुता॥ शानवेराग्यसंपत्तिरधर्मस्यविपर्ययः॥ ३॥ ध
र्मः श्रेयस्तुलिंगानीशमः शानतिरघाततः॥ तपोदानं च शीलं
च योगो वैराग्यमेव च॥ ४॥ सत्यं शौचं दया दानं परद्रव्यं न गृह्य
ते॥ ब्रह्मचर्यं तपो मूलं एतद्धर्मस्य लक्षणं॥ ५॥ सर्वा सुभतिश्च
न च कृतघ्नश्च विनाशयेत्॥ शरीरस्यैव कृत्येषु मूढा पापानि
कुर्वते॥ ६॥ नार्घ्यं चिंतयेत् प्राज्ञो धर्ममेवाहिचिंतयेत्॥ आहा
राहिमनुष्माणां जन्मना सह जायते॥ ७॥ राज्यं संपातिभोगं
च कुले जन्मस्वरूपता॥ पांडित्यमापु राशौ गंधर्मस्यैव क
वित्वां विदुः॥ ८॥ दारिद्र्यनाशनं दानं शीलं दुर्गतिनाशनं॥
अज्ञाननाशनं विद्याभावभाभावनाशिनी॥ ९॥ अनिसानि

पा०
२७

शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः ॥ नित्यं संनिहितो मृत्युः क
र्तव्यो धर्मसंग्रहः ॥ १० ॥ इति वृद्ध्या ० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
वस्त्रहीनं मलं कोरं सहीनं च व्यंजनं ॥ गंधर्वं भावहीनं च धृ
तहीनं च भोजनं ॥ १ ॥ मातुलो यस्य गोविंदो पिता यस्य धनं ज
यः ॥ स एव निधनो यातः कालो हि दुरतिक्रमः ॥ २ ॥ होमं
त्रफला विप्रानीति शग्व्र फलं नृपाः ॥ राति पत्रं फलं दारात्र
तशीत फलं धनं ॥ ३ ॥ उत्तमैः सह संवासः पंडितैः सह संकथा
सह स्वजनैः सह मित्रत्वं कुर्वीणो नावसीदति ॥ ४ ॥ उत्तमेन
तु वृत्तस्य मनुष्यस्य च धीमतः ॥ सदा चाररतस्येव नित्यं श्री
सहचारिणी ॥ ५ ॥ गंधर्वस्वरसंयुक्तं तो वृद्धभारती कथा ॥

शिव
२७

द्रष्टुमित्रं प्रिया ब्रह्म पूर्वाणि जगन्त्रये ॥ ६ ॥ कांता वियोगं स्वज
नापमानं त्रणस्य शेषं कुजनस्य शेषा ॥ दारिद्र्यभावादिमु
खं च मित्रं विमाज्जिता पुंचदहंति कायं ॥ ७ ॥ येषां न विद्या न
तपो न दानं न चापि शीलं न गुणो न धर्मः ॥ ते मत्सु लोके भु
वि भारभूता मनुष्यरूपेण मृगाश्च रंति ॥ ८ ॥ वनोपि सिंह
मृगसासुपक्षिणः विभुक्षितानेव तदण्च रंति ॥ एवं कु
क्षानां व्यसना निभूता मनुष्यरूपेण मृगाश्च रंति ॥ ९ ॥
याते दुस्तारिवारिरासितरणे दीपो ध्वकारागमे ॥ निर्वीते
विजनं पदो ध्वकरणे दर्पो पशान्ते रिपुः ॥ इत्थं तद्भुवि नास्ति
यत्र विधिना नोपार्यचिंता कृता मम दुर्जनचित्तवृत्तिह
रणे धातापि हरणोद्यमः ॥ १० ॥ इति वृद्धचा० चतुर्दशोऽध्यायः १४

चा०
२८

कस्य दोषकुले नास्ति व्याधिभाको न पीडितः ॥ असतं केन न
प्राप्ते कस्य सौख्यं निरंतरं ॥ १ ॥ न राजा सह मित्रत्वं न स र्पो न वि
षकंचित् ॥ न कुलं निर्मलं किंचित् स्त्री जनो यत्र जायते ॥ २ ॥ अ
नायकेन वास्तव्यं न स्थेयं बालनायके ॥ स्त्रीनायकेन वास्त
व्यं न स्थेयं बालनायके ॥ ३ ॥ अर्थातुराणां स्वजनो न बंधुका
मातुराणां न भयं न लज्जया चिंतातुराणां न सुखं न निद्रा
क्षुधातुराणां न बलं न तेजः ॥ ४ ॥ रिक्तपाणानपश्यामि राजा
ना देवतागुरुं ॥ नैमित्तिकंचानित्यं च फलं न फलमाप्नुयात् ॥ ५ ॥
प्रियवाक्यप्रदानेन नित्यं तु व्यतिजंतवः ॥ तस्मात्प्रियंवद
कव्यं क्वचनेपि ददितं ॥ ६ ॥ हेतुयुक्तस्य ग्रंथस्य सत्यं साधु
जनप्रियं ॥ यो हि वक्तुं न जानाति सा जिह्वा किं करिष्यति ॥ ७ ॥

शिव
२८

स्नानं रजकतीर्थेषु भोजनं पातितग्रहे ॥ शयनं पूर्वयामेषु स
 पाति नरकं ध्रुवं ॥ ८ ॥ यस्य कस्य ग्रहे यातं भोजनं यस्य कस्य
 चित् ॥ अविमर्शक कर्तव्यं पानभोजने मैथुनं ॥ ९ ॥ दुर्जनः प्रि
 यवादी च नैव विश्वासकारणं ॥ मिष्टं वसति जिह्वाग्रे हृदि
 हाहा हलं विषं ॥ १० ॥ इति चतुर्धा ० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ दुर्ज
 नः श्रयतु लोपिवरं श्रपो न दुर्जनः ॥ सर्पाग्रसतिकाले न दु
 र्जनस्तु पदे पदे ॥ ११ ॥ संसारे किञ्चिद्वृक्षस्य द्वे फले दमृतापमौ ॥
 स्वभाविटरसां स्वादौ संगतिः स्वजने जने ॥ १२ ॥ दुर्जनः पारि
 हर्तव्यो विद्यया भूषितोऽपि स न ॥ मणिना भूषितः स्वपादौ
 मसौ न भयंकरः ॥ १३ ॥ संसारे सागरो सारो सारं गीतं च चंद्रमा ॥

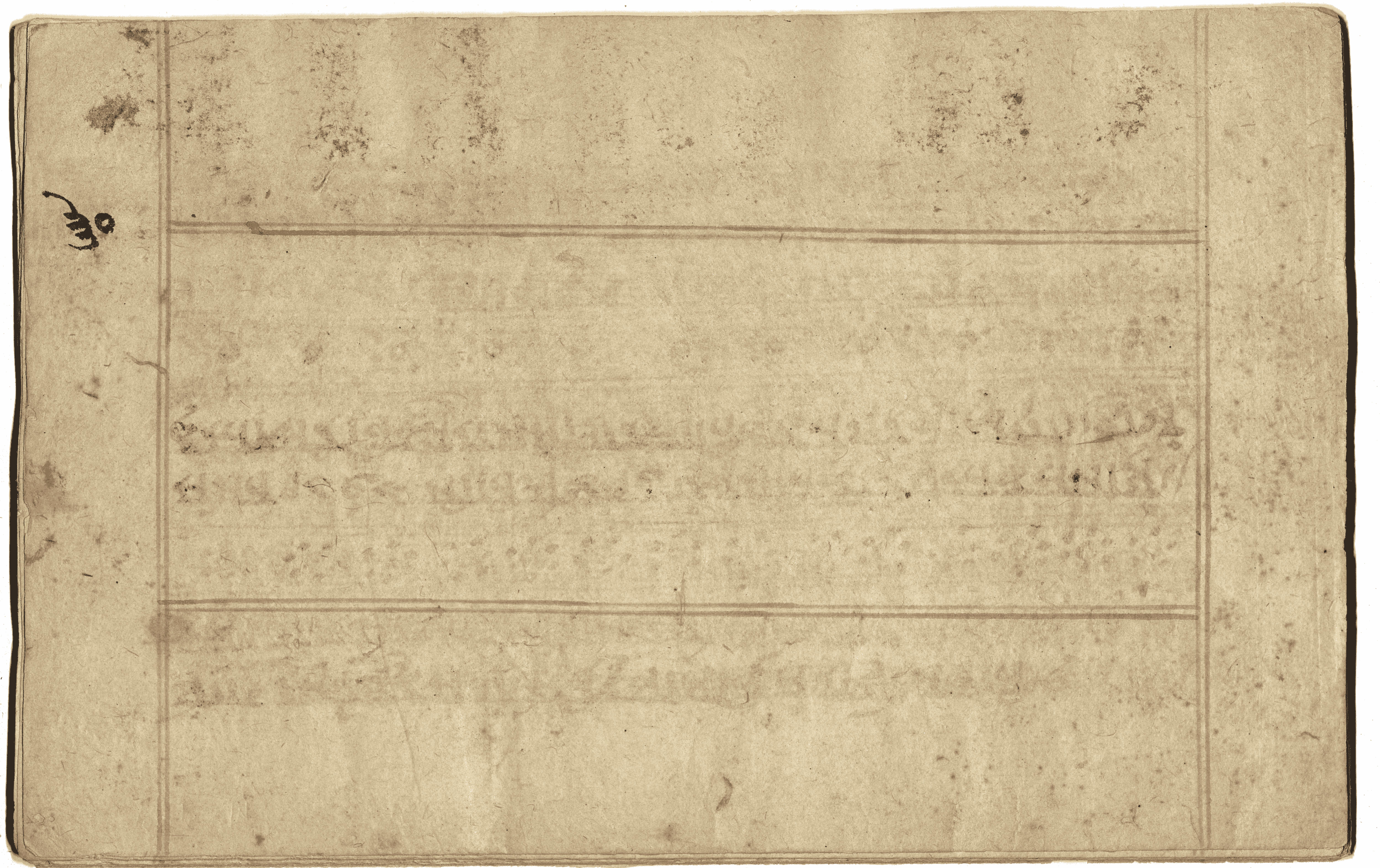
चा०
२९

चंद्रं मालाति साधुः बालकीलावलाकनं ॥ ४ ॥ हर्षे शोकभयं
दुःखं वित्तेषु राज्ञो भयं दुःखे भोगे रोगभयं जपेरिपु भयं काये
कृतांताद्भये विद्यावादभयं तपेन्द्रियभयं रूपं भयं योषितां
एवं यस्पतु मद्भयं च सततं ज्ञानं पदं निर्भयं ॥ ५ ॥ वीणावाणे
मन्मथश्चैकजाति काष्ठं मूर्धः गर्दभः चैकजाति विप्रश्च
दनश्चैकजाति अश्वस्वदुक्षत्रियश्चैकजाति ॥ ६ ॥
शयनं सुंदरी हीनं घृतहीनं च भोजनं पद्मिरात्रमप्यते पंथा
पातकं किमतः परं ॥ ७ ॥ संपातियस्य न हर्षो विषादिविषा
दारणो च ॥ धीरत्वं तं भुवभत्रयाति लकं जंतयंति जननी सु
तं विरलं ॥ ८ ॥ उच्चैरुच्चिरतव्यं यत् किंचिदजानतापि पुर

शिव
२९

षण्णामूर्खबुद्धमन्यंतेविदुषामपि संशयो भवति ॥ ९ ॥ इति वृ
हचाष्टोत्थेराजनीतीशास्त्रे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ६९ ६९ ६९

संमत १८९८ मीति ज्येष्ठ वद्य पंचमी त-दीने पुस्तक समाप्तं ॥
हस्ताक्षर विष्णु राम मीशर ज्ञाति बटनगरे ब्राह्मण ॥ शुभं

[OrderDescription]
,CREATED=11.10.19 13:57
,TRANSFERRED=2019/10/11 at 14:03:42
,PAGES=63
,TYPE=STD
,NAME=S0002026
,Book Name=487
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF

FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF

FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF

FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,